
שָׁלוֹם מִסִּין

לִכְבוֹד:

שירה ישראלי

מִסְעָדוּקָה הַקִּפּוֹד

הַחוֹמָה הַגְּדוֹלָה, סִין

*צְרַפְתִּי מַדְבֵּקָה לְסִמּוּן, אֶפְשָׁר לְהַדְבִּיק אוֹתָהּ עַל הַחוֹמָה הַגְּדוֹלָה בַּמַּפָּה.

שָׁלוֹם, שירה!

בְּגְלַל בִּלְבּוּל מָצָאתִי אֶת עַצְמִי לְבַדִּי בְּאֶרֶץ חֲדָשָׁה. לְמַזָּלִי פָּגַשְׁתִּי פֹּה דְּבוֹת יְדִידוּתִיּוֹת מְאוֹד וְקוֹף חָכָם אֶחָד שֶׁעָזַר לִי לְהָבִין מָה עָלַי לַעֲשׂוֹת.

הִנֵּה בָּל הַסִּפּוּר בַּמִּכְתָּב הַמְּצֹרָף.

"שָׁלוֹם, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַגִּיעַ אֶל הַקָּצֶה הַדְּרוֹמִי שֶׁל הָעוֹלָם",
אָמַרְתִּי.
"אַתֶּם רוֹצִים לִשְׁלֹחַ מִכְתָּב אֶל הַקָּצֶה הַדְּרוֹמִי שֶׁל הָעוֹלָם?" שָׁאַל
הַפָּקִיד.
"לֹא מִכְתָּב, אֲנַחְנוּ רוֹצִים לִשְׁלֹחַ אֶת עַצְמֵנוּ."
"אֲנִי מִצְטַעֵר, אֲנַחְנוּ שׁוֹלְחִים רַק מִכְתָּבִים וַחֲבִילוֹת."
הִתְעַצַּבְנוּ לִשְׁמֹעַ שֶׁהַפָּקִיד לֹא יָכוֹל לַעֲזֹר לָנוּ.
פִּתְאוֹם גָּ'קוֹבֶּלָה שָׁאֲלָה: "וּמָה אִם אֲנַחְנוּ נִהְיֶה הַחֲבִילָה?"
"אֲנַחְנוּ שׁוֹלְחִים כָּל דָּבָר שֶׁאָרוּז, מְבֻיָּל וּבַמִּשְׁקָל הַמַּתְאִים."
שָׂמַחְנוּ מְאוֹד עִם הָרַעְיוֹן שֶׁל גָּ'קוֹבֶּלָה.
יָצָאנוּ מִסְּנִיף הַדֹּאַר וּמָצָאנוּ קֻפְסָה גְּדוֹלָה שֶׁתַּתְאִים לְכֻלָּנוּ יַחַד.

חָזַרְנוּ לִסְנִיף הַדּוֹאַר וְשׁוּב חִכִּינוּ הַרְבֵּה זְמַן בַּתּוֹר.
בַּאֲשֶׁר הִגִּיעַ תּוֹרֵנוּ נִגַּשְׁנוּ אֶל הַפָּקִיד.
בֵּרַכְנוּ אוֹתוֹ בְּשָׁלוֹם וְאָמַרְנוּ: "הִנֵּה הַחֲבִילָה. אֲנַחְנוּ רוֹצִים לִשְׁלֹחַ אוֹתָהּ אֶל הַקָּצֶה הַדְּרוֹמִי שֶׁל הָעוֹלָם."
הַפָּקִיד בִּקֵּשׁ מֵאִתָּנוּ לְהַנִּיחַ אֶת הַחֲבִילָה עַל הַמִּשְׁקָל.
הוּא בָּחַן אֶת צַג הַמִּשְׁקָל, תִּקְתֵּק בַּמָּה מִסְפָּרִים בַּמַּחְשֵׁבוֹן שֶׁלּוֹ וְאָמַר: "אֲנִי מִצְטַעֵר, הַחֲבִילָה הַזֹּאת כְּבֵדָה מִדַּי בִּשְׁבִיל הַחֲסִידוּת שֶׁלָּנוּ."
הִתְאַכְזַבְנוּ לִשְׁמֹעַ שֶׁהַפָּקִיד לֹא יָכוֹל לַעֲזֹר לָנוּ.
גָּ'קוֹבָּלָה לֹא הִתְיָאֲשָׁה וְשָׁאֲלָה: "נוּבַל לְפַצֵּל אֶת הַחֲבִילָה הַגְּדוֹלָה לְכַמָּה חֲבִילוֹת קְטַנּוֹת?"
"אֲנַחְנוּ שׁוֹלְחִים כָּל דָּבָר שֶׁאָרוּז, מְבֻיָּל וּבַמִּשְׁקָל הַמַּתְאִים," עָנָה לָהּ הַפָּקִיד.
שָׂמַחְנוּ מְאוֹד.